

В И Т Я Г

з протоколу засідання Ученої ради
Інституту історії України НАН України
№ 8 від 25 вересня 2018 р.
(оригінал зберігається в справах ради інституту)

ГОЛОВА

чл.-кор. НАН України, д.і.н., проф.
Г. В. БОРЯК

СЕКРЕТАР

д-р іст. наук, проф.
О. С. РУБЛЬОВ

СЛУХАЛИ: Про висунення кандидатур на посаду директора Інституту історії України НАН України.

ВИСТУПИЛИ:

Чл.-кор. НАН України Г. В. Боряк, заступник директора інституту:

Шановні колеги! На порядку денному нашого засідання – висунення кандидатур на посаду директора Інституту історії України НАН України.

Відповідно до Закону України «Про наукову і науково-технічну діяльність» від 26.11.2015 № 848-VIII, Постанови Кабінету Міністрів України «Деякі питання обрання та призначення керівника державної наукової установи» від 14.12.2016 № 998, Статуту Інституту історії України НАН України, Президія НАН України Постановою № 236 від 11.07.2018 оголосила конкурс на заміщення посад керівників наукових установ Відділення історії, філософії та права НАН України. Відповідно до цих нормативних актів, по Інституту історії України НАН України був виданий наказ (№ 10-од від 02.08.2018) та затверджено Положення про виборчу комісію з проведення виборів директора Інституту історії України НАН України та Положення про організаційний комітет з проведення виборів директора Інституту історії України НАН України. Із зазначеними документами можна ознайомитися на сайті Інституту у підрозділі «Про інститут».

За «Методичними рекомендаціями щодо особливостей обрання керівника державної наукової установи», затвердженими Постановою Кабінету Міністрів України від 14 грудня 2016 р. № 998, «претенденти можуть бути висунуті трудовим колективом державної наукової установи чи її структурним підрозділом, первинною профспівковою організацією працівників, колективом штатним наукових працівників державної наукової

установи шляхом самовисунення або в іншому порядку, визначеному статутом (положенням державної наукової установи». Тобто, Учена рада Інституту історії України НАН України є правомочною провести висунення кандидатур на посаду директора інституту.

Кандидат на посаду керівника державної наукової установи має вільно володіти державною мовою, мати науковий ступінь доктора наук або доктора філософії і стаж роботи на посадах наукових працівників та (або) науково-педагогічних працівників не менше як 10 років. Власник (власники) або уповноважений ним (ними) орган може (можуть) установити додаткові кваліфікаційні та інші вимоги до кандидата на посаду керівника державної наукової установи, що впливають із специфіки діяльності цієї установи.

Д-р іст. наук, проф. С. В. Кульчицький, в.о. головного наукового співробітника відділу історії України 20–30-х рр. ХХ ст.:

Я працюю в Інституті історії України НАН України з 1972 р. й 42 роки є членом робочої Ученої ради. Поступово прийшов час, коли я виявився найстарішим членом Ученої ради. Я, як заступник директора інституту, мав честь працювати з трьома директорами, та найдовше – 15 років – я працював заступником Валерія Андрійовича Смолія. І ці роки були дуже цікаві, для інституту це були роки особливі, як і для всієї країни. Багато випробувань випало для інституту, і ми гідно вийшли з цього. У 1993 р., коли Валерій Андрійович став директором інституту, історики України переживали складні часи фахового й морального переосмислення історії. Ми не мали ще тоді ані «Національного Атласу України», ані багатотомної «Енциклопедії історії України», ані інших знакових праць з минулого нашої держави. Ми працювали у важких фінансових умовах, але витримали. І цьому безпосередня заслуга Валерія Андрійовича, людини, яка очолювала інститут у цей важкий період.

Особливо необхідно відзначити таку рису Валерія Андрійовича, як толерантність. Немає людини в нашому колективі, якій би він не допоміг, чи то у питаннях професійного зростання, в побутових питаннях, чи то в проблемах із здоров'ям, чи у розв'язанні інших проблем. Я вважаю, що Ученій раді варто підтримати його кандидатуру для висунення на посаду директора Інституту на наступний термін. Він зібрав ефективну команду і ми не прогадаємо, якщо підтримаємо його кандидатуру на наступний п'ятирічний термін.

Чл.-кор. НАН України В. М. Даниленко, завідувач відділу історії України другої половини ХХ ст., голова профкому Інституту історії України НАН України:

Питання обрання директора нашої установи обговорюються і у відділах інституту і в профспілковому комітеті. Проаналізувавши ситуацію й

зваживши думки колег, я дійшов висновку, що тільки Валерій Андрійович Смолій зможе і в подальшому керувати нашим інститутом. За часів його директорства Інститут історії України НАН України став потужним інтелектуальним центром нашої держави. Валерій Андрійович зростав разом з інститутом. Він бачить перспективу, усвідомлює свої завдання перед колективом. За роки, коли він обіймав посаду очільника установи, йому вдалося успішно трансформувати себе з керівника радянського зразка на справжнього наукового менеджера. Він не лише очолює інститут – він вправно «диригує» науковим процесом. Зокрема, це стосується реалізації ряду нових наукових проектів і відносно безболісного трансформаційного періоду в житті Інституту. Підтримуючи пропозицію щодо висунення кандидатури В. А. Смолія на наступну директорську каденцію, хотів би зауважити таку неоціненну якість Валерія Андрійовича, як керівника, який завжди підтримує плюралізм думок. Завдяки йому у колективі панує здорова атмосфера і є місце для всіх, навіть з різними науковими та політичними поглядами. Кандидатура Валерія Андрійовича Смолія, на моє переконання, є найбільш перспективною кандидатурою.

Канд. іст. наук В. І. Милько, старший науковий співробітник відділу історії України XIX – початку XX ст., голова Ради молодих вчених Інституту історії України НАН України:

Незважаючи на те, що я є наймолодшим членом Вченої ради Інституту і значно менше, ніж присутні, працюю в колективі Інституту історії України НАН України, я також попросив слово, щоб від імені молодих вчених підтримати кандидатуру Валерія Андрійовича Смолія на посаду директора інституту. Рада молодих вчених інституту не має перешкод у своїй діяльності й за сприяння Валерія Андрійовича та очолюваної ним дирекції нашої установи має можливість реалізовувати усі свої плани. Слід відзначити, що в інституті діють випрацьовані Валерієм Андрійовичем механізми зростання молодих вчених – від навчання в аспірантурі й до можливості працювати в провідній установі історичного профілю. На мій погляд, немає прикладів неухважного ставлення Валерія Андрійовича до потреб молодих вчених.

Приєднуюся до пропозиції Станіслава Владиславовича Кульчицького та Віктора Михайловича Даниленка й підтримую кандидатуру В. А. Смолія для участі в конкурсі на посаду директора інституту.

Д-р іст. наук О. В. Ясь, провідний науковий співробітник відділу української історіографії:

На мою думку, наука – це простір довіри. Я особисто довіряю Валерію Андрійовичу, й підставою такої моєї довіри є мій особистий двадцятип'ятирічний досвід співпраці з ним як керівником нашої установи. Підтримую кандидатуру В. А. Смолія на посаду директора інституту.

Д-р іст.наук О. І. Гуржій, головний науковий співробітник відділу історії України середніх віків та раннього нового часу:

Було б неправильним, якщо б ніхто з відділу Валерія Андрійовича не сказав би про нього. Тим більше, що я працюю з ним в інституті з 1977 р. – тобто понад сорок років. За роки спільної праці ніколи Валерій Андрійович не нав'язував співробітникам відділу своїх ідей чи політичних вподобань, толерантно дослухаючись до думок колег. Колектив відділу завжди відчував з його боку підтримку і сприяння в усіх своїх справах. Я також приєднуюсь до всіх позитивних оцінок щодо переобрання В. А. Смолія.

Чл.-кор. НАН України Г. В. Боряк запропонував перейти до голосування. Відкритим голосуванням було вирішено голосувати відкритим способом.

Були присутні на засіданні – 23 члени ради.

За проведення відкритого голосування – 23.

«Проти» – немає.

«Утрималось» – немає.

ГОЛОСУВАЛИ:

Постановами Бюро Відділення історії, філософії та права НАН України від 5 жовтня 2017 р. (протокол № 9) та наказом № 19-од по Інституту історії України НАН України від 16 жовтня 2017 р. склад Вченої (робочої) ради установи затверджений у кількості 27 осіб.

Були присутні на засіданні – 23 члени ради.

Відсутні – 4 члени ради.

Результати голосування:

За висунення кандидатом на посаду директора Інституту історії України НАН України академіка НАН України, доктора історичних наук, професора **СМОЛІЯ Валерія Андрійовича** –

«За» – 23;

«Проти» – немає;

«Утрималися» – немає.

УХВАЛИЛИ: Висунути кандидатуру акад. НАН України **Валерія Андрійовича СМОЛІЯ** на посаду директора Інституту історії України НАН України на новий термін директорських повноважень (2018–2023 рр.).

ГОЛОВА

Г. В. БОРЯК

СЕКРЕТАР

О. С. РУБЛЬОВ

З ОРИГІНАЛОМ ЗГІДНО:

*Учений секретар
Інституту історії України НАН України
доктор історичних наук, професор*

О. С. РУБЛЬОВ